

Rezolucja X Zjazdu Wszechsłowiańskiego

O działalności Prezydium Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego za okres od 2005 do 2010 roku i o zadaniach MKS na okres następny

Wysłuchawszy i oceniwszy referat sprawozdawczy Przewodniczącego Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego Jana Minarza, X Zjazd Wszechsłowiański stwierdza, że przedstawiciele prawie wszystkich państw słowiańskich zebrali się na tym forum w warunkach, kiedy Świat Słowiański i cała postępową ludzkość znajdują się jeszcze, z jednej strony pod wpływem napędlającego optymizmem Wielkiego Zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami i rozumieją pozytywne znaczenie tego zwycięstwa w ciągu minionych 65 lat dla całego Świata i w pierwszym rzędzie dla Świata Słowiańskiego, a z drugiej strony obecny okres bytu społecznego setek milionów obywateli świata oceniany jest jako depresyjny, charakteryzujący się wieloma negatywnymi czynnikami, poczynając od globalnego kryzysu ekonomicznego, boleśnie dotykającego większą część ludności, pozbawionej prawa własności środków produkcji, bezpieczeństwa socjalnego i kończąc na sztucznie narzucanych pseudo wartościach, quasi demokracji i fałszowaniu historii. W tym kontekście występuje tendencja umniejszania zasług i roli Związku Radzieckiego w rozgromieniu faszystowskich Niemiec, które sprzyjało ruchom narodowo wyzwolęnczym na wszystkich kontynentach po zakończeniu II Wojny Światowej.

Rozważenie przez delegatów centralnego zagadnienia tego forum „Świat Słowiański i znaczenie dla jego perspektyw 65-lecia Wielkiego Zwycięstwa nad faszystowskimi Niemcami” pozwoliło X Wszechsłowiańskiemu Zjazdowi na konkluzję, że właśnie kierowany przez rząd komunistyczny kraj mógł poderwać cały naród, od młodego do starego człowieka do walki przeciw faszystowskim okupantom i w ostatecznym rozrachunku wygrać z nimi, osiągnąwszy zwycięstwo. Właśnie dlatego pojawiło się w historii pojęcie „Wielka Wojna Ojczyźniana” (1941 - 1945r.). Dlatego nie tylko nieprawidłowe, ale i uwłaczające pamięci milionów poległych radzieckich żołnierzy i jeszcze żyjących kombatanów są niegodziwe próby niektórych publicystów i polityków czynienia porównań między opętanym fuhrerem II Rzeszy Adolfem Hitlerem a generalissimusem Józefem Stalinem, który potrafił wyprowadzić powierzone mu państwo z katastrofalnego położenia, wynikłego w końcu 1941 roku, ale także odnosząc zwycięstwo za zwycięstwem we frontowych operacjach, zdołał skłonić liderów USA i W. Brytanii do wysłuchania jego opinii w sprawie rozgromienia faszyzmu i przyszłego porządku w powojennym świecie, dalszego współistnienia światowych mocarstw (konferencje: Teheran 1943, Jałta 1945 i Poczdam 1945).

Nie można zapominać, że właśnie w Moskwie odbywała się Parada Zwycięstwa, i że właśnie tutaj na oczach przedstawicieli wszystkich krajów świata były złożone u stóp Mauzoleum Lenina bojowe chorągwie rozgromionych i wziętych do niewoli setek wrogich dywizji i pułków.

Zwycięstwo zdobywały narody radzieckie - na frontach, w partyzanckich oddziałach, w podziemiu i fabrycznych cechach oraz w innych obiektach gospodarki narodowej. Ramię w ramię przeciwko faszystom walczyli najlepsi synowie i córki wszystkich słowiańskich narodów. Słowiańskie frontowe braterstwo pozwoliło zdobywać prawie jednocześnie zwycięstwo na wszystkich frontach, zmuszając do kapitulacji faszystowskie dowództwo.

I właśnie wszystkie te fakty starają się wykreślić i zatrzeć nowi historycy i filozofowie, świadomie lub nieświadomie wysługujący się inicjatorom tak zwanego „nowego ładu światowego”, w którym nie przyznaje się miejsca dla historycznej i społecznej sprawiedliwości. Jest to bardzo niebezpieczna tendencja, ponieważ przez wymuszaną niepamięć prowadzi ona do światowego panowania nowych „furherów”, do odradzania się neofaszyzmu, poprzez wszelkie spekulacje prowadzi do zjawisk kryzysowych w tak zwanych transformacjach „rynkowych” (reformach).

Niestety, dzisiaj pierwsze osobistości na różnych szczeblach, starają się nie wspominać, że tak wielkie wydarzenia (równych im w historii nie było), jak rozgromienie przez Armię Czerwoną faszystowskich armii pod Stalingradem, a następnie na Łuku Kurskim spowodowało zasadniczy przełom w Drugiej Wojnie Światowej. Wszystkie wielkie kraje nagle poczuły wzrastającą siłę ZSSR i jego Sił Zbrojnych i dzięki temu USA zdecydowały się na otwarcie Drugiego Frontu. Taka jest cała historyczna prawda o tej wojnie.

Wiadomo, że USA i ich sojusznicy w antykomunizmie nie mogli być zadowoleni ze wzrastającego autorytetu Armii Radzieckiej jako oswobodziciela krajów europejskich od faszyzmu, a ZSRR jako wyraziciela dążeń narodów tych państw do uwolnienia się od kapitalistycznych porządków i skierowania na drogę socjalistycznego rozwoju. Dlatego wkrótce po Zwycięstwie powstał wtedy tajny plan, który teraz stał się dla wielu wiadomym, plan Alana Dullesa. Zgodnie z tym planem przeciwko Związkowi Radzieckiemu rozpętano nową, tak zwaną „zimną wojnę”. Jej ostrze było skierowane na umysły obywateli radzieckich i obywateli nowych republik demokratycznych w Europie z celem - doprowadzić do „zguby najbardziej niepokorny na ziemi naród, do ostatecznego wygaśnięcia jego samoświadomości”, co miało być realizowane zarówno za pomocą zaostrzonych środków jak i metodami pokojowymi, w rezultacie których mądrzy ludzie w tych krajach mieli się znaleźć w beznadziejnym położeniu, stawać się pośmiewiskiem i na odwrót, z całkowitego poparcia mieli korzystać opieszali urzędnicy, przekupni, odszczepieńcy i zdrajcy. Wszystko to już się wydarzyło.

Po rozpadzie Związku Radzieckiego, był po faryzejsku rozwalony i podzielony prawie cały Świat Słowiański (Republika Związkowa Jugosławii, Czechosłowacja itd.) Prawdziwe demokratyczne wartości i dobrobyt absolutnej większości mieszkańców, zatrudnienie w pracy produkcyjnej wszystkich zdolnych do pracy obywateli w państwach byłego Układu Warszawskiego były

cynicznie zlikwidowane pod pozorem ogólnonarodowej prywatyzacji i „demokratycznych” reform. W rezultacie anty bohaterzy stali się bohaterami, uczciwość i praworządność nie tylko zostały wyśmiane, lecz także zamienione na przebiegłość i przystosowawczość do amoralnego stylu życia, a rodzimą produkcję ogłoszono jako niekonkurencyjną i dlatego niepotrzebną (łącznie z sektorem rolniczym). Gospodarka krajów słowiańskich z woli marionetkowych rządów i tajnych schematów zarządzania w tym czasie stała się całkowicie zależna od międzynarodowych struktur finansowo - walutowych, które dyktują nam swoje warunki w sferze politycznej, ekonomicznej, społecznej i prawnej. Z każdym rokiem ich interwencjonizm w wewnętrzne sprawy krajów słowiańskich staje się coraz bardziej zauważalny i uporczywy. Cel jest ciągle ten sam - nie dopuścić do zbliżenia między państwami słowiańskimi, izolować je od wpływu Rosji, mając na uwadze jej naturalne i duchowe bogactwo i wielką siłę tradycji zarówno przed radzieckich jak i radzieckich czasów.

Nieustannie trwa praca USA i ich sojuszników nad wciąganiem krajów słowiańskich w różne polityczne i wojskowo polityczne afery, sojusze i bloki, w tym NATO z bynajmniej nie szlachetnymi celami i wątpliwymi następstwami.

Biorąc pod uwagę powyższe, Międzynarodowy Komitet Słowiański, jego Prezydium - przewodniczący narodowych komitetów słowiańskich, w ciągu minionych pięciu lat, między IX i X- tym Wszechsłowiańskim Zjazdem przeprowadzali regularne posiedzenia i spotkania, w tym uczestniczyli w pracach Słowiańskiego Związku Międzyparlamentarnego, gdzie wypracowywano i przyjmowano kolektywne plany i decyzje, sprzyjające osiągnięciu statutowych celów i zadań oraz aktywizacji całego ruchu słowiańskiego. Dzięki wspólnie przeprowadzonym akcjom i oświadczeniom, siłom słowiańskim udało się zapobiec realizacji planów USA i NATO zainstalowania systemów antyrakietowych w Polsce i Czechach. Międzynarodowemu Komitetowi Słowiańskiemu wraz z innymi patriotycznymi organizacjami udało się zgromadzić w tej walce setki tysięcy stronników. Sprzyjał temu następujący algorytm działań: 4-5 listopada 2006r. w Kijowie MKS przyjął rezolucję przeciw rozmieszczeniu systemu antyrakietowego w Polsce i Czechach; 16 czerwca 2007r. w Belgradzie dokument ten został wzmocniony przez następne punkty; 1 lutego 2008r. w Brześciu MKS ponownie zwrócił uwagę światowej społeczności na niedopuszczalność amerykańskiej militaryzacji krajów słowiańskich przeciwko Rosji.

Przez cały ten czas Prezydium MKS było konsekwentne w krytyce, prowadzonej przez USA i jego partnerów globalistycznej polityki „dziel i rządź”. Odzwierciedliło się to w szeregu rezolucji w obronie jedności Serbii, a także w oświadczeniach MKS przeciw próbom oderwania od niej Kosowa i odnośnie innych aktualnych problemów. Jednoczeniu Słowian sprzyjały też takie wydarzenia jak świętowanie Dni Słowiańskiej Literatury i Kultury, wspólne akcje z południowymi Słowianami w Belgradzie (2007r.) związane ze świętowaniem 210 rocznicy urodzin Franciszka Pałackiego, 160-lecia I-go i 10-lecia VII-go Zjazdu Wszechsłowiańskiego w Pradze (2008r), 110

rocznicy Bułgarskiego Towarzystwa Słowiańskiego i wyzwolenia Bułgarii od tureckiej osmańskiej niewoli (2009r.), spotkania w legendarnej twierdzy w Brześciu i w Puszczy Białowieskiej (2008r.), w Mińsku (2009r.) poświęcone 100-leciu ruchu słowiańskiego na ziemiach Białorusi, 600-leciu Bitwy Grunwaldzkiej w Polsce (2010r) i in. W okresie tym w druku pojawiły się prace naukowe i publicystyczne, poświęcone ważnym wydarzeniom w życiu narodów słowiańskich. W Bułgarii wydali swoje książki Nikoła Popow, Marin Kolonkin, w Rosji - Mikołaj Kikieszew, Ewgenij Troickij, w Ukrainie Wołodimir Liczkowach, w Serbii - Roman Mulicz, a w Polsce - Barbara Krygier oraz w pozostałych krajach słowiańskich inni liderzy ruchu słowiańskiego.

Jednakże nasze wysiłki nie zawsze były dostatecznie efektywne. Ma to swoje uzasadnienie w obiektywnych okolicznościach: przeciwko słowiańskiej jedności pracuje dobrze opłacana ogromna armia wysokokwalifikowanych specjalistów zarówno za granicą jak i w postaci tak zwanych „agentów wpływu” wewnątrz krajów słowiańskich. Słowiańskie narodowe organizacje jak i liczne inne organizacje patriotyczne działają na zasadzie wolontariatu - na zasadach dobrowolności bez finansowej pomocy. Nie wszyscy o tym wiedzą i dlatego często nam wyrzucają, że jesteśmy mało zauważalni, ponieważ nie istnieje taka informacja w środkach masowej informacji, ani w radio ani w telewizji. To jest także jeden z dręczących czynników. Do tego jeszcze trzeba walczyć z próbami rozbijania ruchu słowiańskiego w drodze dzielenia go na różne odłamy. Szczególnie objawia się to w krajach wschodnio-słowiańskich.

Organizacje słowiańskie jak dotychczas nie mają żadnego wpływu na przeprowadzane w krajach słowiańskich wybory do państwowych organów władzy i samorządu terytorialnego chociaż Konstytucje tych państw takiego prawa organizacjom społecznym obywateli nie odmawiają. Ograniczenia wynikają tylko z braku materialno- finansowych możliwości. Takie są realia obecnych czasów.

Jednakże, jak podkreślano w wystąpieniach delegatów tego zjazdu, nie wystarczy złorzeczyć mrokom globalizacji, słowiański ruch powinien zapalić chociaż jedną świecę. Jest taka „świeca” - to niegasnące Wielkie Zwycięstwo całego słowiaństwa nad hitlerowskim faszyzmem. Jego blask w odpowiednich warunkach zdolny jest odrodzić ducha zwycięstwa w młodych pokoleniach Słowian, rozpalić w nich dążenie aby uzbroić się w prawdziwą wiedzę i twórcze doświadczenie starszych pokoleń, w kulturę pracy (a nie mityczne nadzieje na bogactwo z zewnątrz), a także praktyczne dążenie do fizycznej zaprawy i zdrowego stylu życia.

X Zjazd Wszechsłowiański to zjazd jubileuszowy. To z kolei budzi nadzieję wszystkich świadomych Słowian, że jego decyzje będą znaczące dla naszego losu. Powinny one stymulować odrodzenie wiary we własne siły i mobilizować wolę wielu tysięcy Słowian do

aktywnego działania i samo rozwoju.

Wychodząc z powyższych założeń X Zjazd Wszechsłowiański postanawia:

I. Pracę Prezydium Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego za okres sprawozdawczy od 2005 do 2010 roku uznać jako zadowalającą.

II. Na najbliższy okres wyznaczyć następujące, podstawowe zadania i kierunki działalności Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego:

1. Całą pracę Prezydium MKS skoncentrować na umacnianiu jedności współczesnego ruchu słowiańskiego, podporządkowaniu go budowaniu współpracy narodów słowiańskich, zwiększaniu ich roli w ogólcnoeuropejskiej i światowej polityce i w procesie cywilizacyjnym;

2. Poświęcić jak najwięcej uwagi podtrzymaniu gospodarczych, naukowych i kulturalnych związków między narodami słowiańskimi, kompetentnej społecznej działalności członków Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego, skierowanej na wzmocnienie pozycji Słowiańszczyzny w Europie i Świecie.

3. Opracować i realizować systemy przedsięwzięć w kierunku zakończenia procesu utworzenia sieci narodowych komitetów słowiańskich we wszystkich państwach słowiańskich, a także w światowej słowiańskiej diasporze.

4. Stałe podtrzymywać i rozszerzać udział młodzieży w ruchu słowiańskim przez organizowanie sekcji młodzieżowych w komitetach narodowych, organizowanie festiwali, konferencji naukowych, konkursów.

5. Utworzyć przy Międzynarodowym Komitecie Słowiańskim i narodowych komitetach słowiańskich Klub przyjaźni młodzieży słowiańskiej, skupiający młodych ludzi według kierunków kształcenia, według zawodów oraz zainteresowań naukowych i artystycznych.

6. Kontynuować pracę takich komisji przy Prezydium Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego: a) kulturalna, b) agitacyjno - propagandowa, c) ruchu turystycznego i sportu, d) przyjaźni dużych słowiańskich miast i regionów.

7. Dla ulepszenia i poprawienia efektywności pracy Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego nawiązać stały kontakt z kierowniczymi strukturami Unii Europejskiej, z posłami Parlamentu i analizować działalność tego organu, kierując wysiłki dla zapewnienia godnego miejsca Słowian w Europie i wypełnienia przez nich ważnej cywilizacyjnej i duchowej misji.

8. Przez uczonych sławistów i wszystkich humanistów nasilenie teoretycznej działalności w zakresie opracowywania problemów naukowych w dziedzinie sławistyki, filozofii, kultury i kulturologii.

9. Sprzyjać wydawaniu i wznawianiu klasyków myśli sławistycznej w celu przywrócenia pamięci narodowej.

10. Utworzyć na bazie uniwersytetów Centra badań slawistycznych, koordynując tę pracę w MKS i jego narodowych organizacjach.

11. Utworzyć Wszechsłowiańskie Centrum Informacyjne na bazie wspólnego portalu w systemie Internet.

12. Przygotować do wydania przez międzysłowiański kolektyw uczonych, pisarzy, dziennikarzy antologię lub/i encyklopedię słowiańskich literatur, sztuk, kultur włączając folklor i mitologię.

III. Wykorzystanie przez Prezydium MKS w dalszej pracy wszystkich zgodnych ze statutowymi zadaniami Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego propozycji i projektów, które zostały zgłoszone przez delegatów zjazdu w czasie pracy sekcji, przyciągnięcie ich autorów jako wykonawców i ekspertów.

IV. Ogłosić rok 2011 - Rokiem słowiańskiej kultury z organizowaniem we wszystkich krajach słowiańskich festiwali sztuki, wystaw artystycznych, koncertów i innych twórczych akcji (w szczególności na Dzień słowiańskiej literatury i kultury - 24 maja, Dzień przyjaźni i jedności narodów słowiańskich - 25 czerwca i w inne wspólne, ogólnosłowiańskie święta).

V. Poprzeć propozycję kierownictwa Międzynarodowego Trybunału Społecznego narodów Europy ds. osądzenia przestępstw przeciw pokojowi i ludzkości aby uzupełnić jego skład o delegatów z państw uczestniczących w zjeździe.

VI. Polecieć Prezydium Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego zorganizowanie opracowania projektu utworzenia Wspólnej Przestrzeni Ekonomicznej dla wszystkich krajów słowiańskich na podstawie doświadczeń pracy RWPG.

VII. Polecieć Przewodniczącemu Międzynarodowego Komitetowi Słowiańskiego i Sekretariatowi MKS przeanalizować wszystkie propozycje delegatów X Wszechsłowiańskiego Zjazdu i rekomendacje jego sekcji i na tej podstawie opracować plan pracy MKS dla ich realizacji, wykorzystania w przyszłych dokumentach Prezydium i Plenarnego zebrania MKS, a także zapewnić wydanie materiałów tego zjazdu.

Przewodniczący Międzynarodowego Komitetu Słowiańskiego
Mikołaj Ławrynienko

X Zjazd Wszechsłowiański
13 listopada 2010 roku,
Ukraina, Kijów - Puszcza-Wodica